

hegyvidéki erdőgazdaságunkat legalább ott, ahol erre az előfeltételek megvannak, vagy némi utánjárással megteremthetők, egy lépéssel előre vinnék a haladás, a tökéletesedés útján!

FAKERESKEDELEM.

A fapiacz helyzete.

A fapiacz helyzetében legutóbbi jelentésem óta csak annyiban állott be változás, amennyiben az akkor kezdődő tulspekulációt a pénzviszonyokban beállott fordulat legalább egy időre megakasztotta. Néhány czég a kartellek eddigi sikereitől elvakítva, azt hitte, hogy a faárak — ugymint az előző évben — az év folyamán legalább további 20°/o-kal fognak emelkedni és a favásárlásnál oly árakat engedélyezett, melyek az akkori kartelláraknál magasabb eladási árakon alapultak. A közben beállott pénzszüke azonban semmivé tette ezen kalandos vállalkozók terveit; az építési tevékenység korlátozása folytán a faszükséglet is megcsappant, úgyhogy az árak felemeléséről az 1912. év első felében nem lehetett szó s ma is az 1911. év végén megállapított kartellárak vannak érvényben. Csak néhány kelendőbb cikknél érnek el köblábanként 4—6 fillérrel többet, mint amennyi a kartellár.

A fapiaczon uralkodó kedvező helyzet abban is jut kifejezésre, hogy a tőárak jelentékenyen emelkedtek. Mig azelőtt Erdélyben akárhány erdőt lehetett megvenni 4—4.50 koronás köbméterenkénti tőár alapján, addig ma már átlag 6—7 koronát fizetnek a fenyőfa köbméteréért, sőt ennél többet is.

A puhafaüzletben, daczára a pénzszüke folytán megcsappant építési tevékenységnek, a kereslet mindenképen kielégítő. A régi helyzet, t. i. hogy a fát azonnal expediálják, mihelyt a fűrészfogak alól kikerült, megszűnt, azonban arról sem lehet szó, hogy a fűrészeknél készletek halmozódnának össze. A gyengébb kereslet bizonyára az árak némi mérséklését eredményezte volna, ha az erdélyi és felsőmagyarországi fenyőfatermelők kartellje az árak szigorú betartására nem

utasítja a termelőket. A kivétel, mely évekig ugyszólván teljesen szünetelt, most ismét lehetővé vált. Olaszországban igen nagy a faszükséglet, melyet csak az eddigieknél magasabb árakon lehet beszerezni, szintugy javultak az árak a nyugateurópai piacokon is, ahonnett most a romániai áru teljesen hiányzik, mert Romániában 20%-kal többet fizetnek a faért, mint például a német piacon.

A butorasztalosság jól van foglalkoztatva és így a butorgyártás céljaira szolgáló jobb áru állandóan magas árak mellett kel el.

Ládadeszkában is élénk a kereslet, ezen cikkért ma magasabb árakat érnek el, mint még nem nagyon régen a legfinomabb anyagért.

A keményfapiaczon a helyzet javulása állandó. A kereslet a kínálattal lépést tart és az árak ugy a bel-, mint a külföldi viszonylatokban teljesen kielégítők.

Tölgyfában ugy a rönkfa, mint a fűrészelt és hasított áru iránt állandó érdeklődés mutatkozik. Németország, Franciaország, Anglia szívesen vásárolja a magyar, illetve szlavoniai tölgyfát, ha azt némileg elfogadható árban megkaphatja, mert annak kiválóságát kellően méltányolni tudja. Alacsonyabbrendű czélokra elég jó az amerikai és orosz tölgyfa is, mely a magyar árunál jóval olcsóbb. Komoly versenytársá fejlődött ki a japán tölgyfa, melylyel mintegy 3—4 évvel ezelőtt tettek először kísérleteket. A japán tölgyfa akkor sem a méreteket, sem a minőséget illetőleg nem alkalmazkodott a nyugateurópai igényekhez. Ma azonban Japán európai dimenziókkal bíró, jól megválogatott, osztályozott árut hoz a piacra, amely a magyar tölgyfával jól kiállja a versenyt. Emlékezetes még, hogy néhány évvel ezelőtt két ferdeszemű japán ifju hónapokon át Szlavóniában tartózkodott a szlavoniai fatermelés „tanulmányozása” céljából. Ekkor még senki sem gondolt arra az eshetőségre, hogy ezek a japánok eltanulják a szlavoniai tölgyfakezelés csinját-binját és azt tanuló-mestereik ellen fogják felhasználni.

Tölgyhosszfaban a vagongyarak részéről élénk kereslet mutatkozik; dongában is állandóan javul a helyzet, habár a régi árakat még nem sikerül elérni. Friezekben az építkezés megcsappanása folytán a kereslet kisebb, mint remélték, az árak azonban változatlanok.

A *bükkfapiac*zon a termelők egyesülése meghozta a régóta várt javulást. A tisztességtelen verseny teljesen megszűnt s az árakat is több ízben sikerült felemelni, úgyhogy a *bükkfa*üzlet ismét rendes mederbe terelődött. A *bükkfűrész*áru alkalmazása állandóan terjed, amennyiben ma már nagyon sok cikket *bükkfából* készítenek, melyet azelőtt csak *tölgyfából* készítettek.

*Bükkfadong*ákból ma már nagyon tekintélyes mennyiségek kerülnek kivitelre, amennyiben a bel- és külföldi gyárak állandóan nagy megrendelésekkel látják el a telepeket. A *fűrészelt bükkfa*-dongákért ma budapesti paritással köbméterenként méret szerint 55 koronától 84 koronáig menő árakat fizetnek.

*Bükkbutorléc*zet a hajlitott *fabutor*gyárak kielégítő üzletmenete folytán jó árak mellett lehet értékesíteni; a *kartell* az e téren mutatkozó *visszásság*okat teljesen megszüntette.

A *bükk*talpfapiaczon érdeklődéssel várják a legközelebbi *talpfaverseny*tárgyalást, melynél a *bükk*talpfának az eddiginél jóval nagyobb szerep jut, amennyiben a Máv. által végzett kísérletek alapján konstatálták, hogy a *bükk*talpfa élettartama kellő telítés mellett sokkal hosszabb, mint a *tölgy*talpfaé és így a Máv. az eddiginél nagyobb arányban fog *bükk*talpfát vásárolni.

Normál *tölgy*talpfa iránt nincs érdeklődés, de készletek sincsenek, míg a *viczinális tölgy*talpfák a *magánvasutak* részéről nagy keresletnek örvendenek és magas árakon kelnek el.

Tüzifában az üzlet igen élénk, a termelők magas *árkövetelése*i máris azt eredményezték, hogy oly *vidékekről* is szállítanak már *tüzifát*, ahonnét azelőtt a magas vasuti szállítási díj miatt nem lehetett *Budapestre* *tüzifát* hozni. Így például legutóbb *Bereg* megyéből érkezett néhány nagyobb szállítmány.

A *faszén*üzletben a helyzet kielégítő; az *elsőrendű áru*ért mintegy 500 koronát fizetnek *vagononként*, budapesti paritással.

F. L.

